

HOMILY ON THE FEAST OF ALL SAINTS WHO HAVE SHONE IN PISIDIA, SIDE AND ANTALYA

موعظه درباره جشن

تمام قدیسینی که در پیسیدیه، سیده و آتالیا نور افشاندند

(19.07.2020)

ما در حضور این هزاران قدیسین کلیسای محلی مان از پیسیدیه، سیده و آتالیا، Synaxis (اجتماع کلیسایی) که امروز جشن می گیریم ، محکم ایستاده ایم. در میان آنها 18 اسقف اعظم وجود دارد که برای ما با نام شناخته می شوند ، که در طول قرن پنجم به عنوان شبانان کلیسای ما در اینجا خدمت کردند و در شورای چهارم کلیسای جهانی شرکت کردند. این شورا که در سال 451 در کلسدون تشکیل و با حضور صدها نفر از پدران مقدس دیگر برگزار شد ، امروز نیز بزرگداشت می شوند. در کنار آنها ، ما یاد همه قدیسین پیسیدیه و پمفیلیا را که مانند ابرهای روشن در آسمان می درخشند ، جشن می گیریم. البته هرکدام روز عید خود را دارند که در سراسر سال کلیسایی جشن گرفته می شود ، اما کلیسای جامع کونستانتینوپول نیز تصمیم گرفت این جشن مشترک را برای همه قدیسین محلی مان که از زمان رسولان تا قرن 19 زندگی می کردند ، برپا کند.

اماکن شهادت آنها بی شمار است ، با سیناکساریونی که ذکر انطاکیه از پیسیدیه (یالواچ امروزی) ، سپارتا (اسپارتای امروز) ، سلوکیا از پیسیدیه، سوزوپولیس (اولوبورلوی امروز) ، آتالیا ، مگیدو (لارای امروز) ، پرگه ، سلگه ، سیده و مناطق دیگر پیسیدیه که در استان نوین پیسیدیه گنجانده شده اند. زمین این سرزمین با خون گرانبهای شهدای مقدس و اشکهای پدران مبارک ما متمایز شده است. خود قدیسین نیز در هزاران هزار نفر بی شمار هستند. تنها در شانزدهم جولای ، ما 15000 شهید مقدس که در پیسیدیه زندگی کرده و درگذشتند، را گرامی می داریم. فقط 64 نفر از قدیسین مان در پیسیدیه به نام برای ما شناخته شده اند. آنها شامل رسولانی هستند ، مانند قدیس پولس و قدیس برنابا ، که اولین کسانی بودند که در طی نخستین سفر رسولی خود ، انجیل را در منطقه ما موعظه کردند. ما همچنین آکیلا و پریسکیلا را داریم که به عنوان شهید در سلگه درگذشتند؛ و اسقفها ، مانند قدیس آرتمیاس از سلوکیای پیسیدیه (منصوب شده توسط قدیس پولس). تعداد افزوده کاهنان ، شهدا و افراد مقدسی که می توان در آن گنجانید ، را این نشمرده است. برخی از کسانی که برای مسیح به شهادت رسیدند با هم دوست ، خویشاوندان و حتی اعضای یک خانواده بودند. قدیسانی مانند هسپروس و زویا، یک

زوج متهالی که در سال 124 در آتالیا به همراه فرزندان خود ، کیرباکوس و تودولوس به شهادت رسیدند. افراد در هر سنی وجود داشتند ، از جمله کسانی که بسیار جوان بودند مانند قدیس مارینا ، که در سن 15 سالگی در انطاکیه ی پیسیدیه به شهادت رسید.

آنچه همه این قدیسین در آن مشترک هستند عشق و ارادت آنها به خداوند ما ، عیسی مسیح است. از لحظه تعمیدشان، آنها با مسیح متحد شدند و به عنوان اعضای کلیسای او ، زندگی خود را کاملاً به او واگذار کردند. آنها اراده خود را با او مطابقت دادند و در پی داشتن "ذهن مسیح" از قدیس پولس پیروی کردند (اول قرتیان 2: 16). رسول مقدس همچنین می نویسد: "برادران ، هر چه راست باشد ، و هر چه مجید ، و هر چه عادل ، و هر چه پاک ، و هر چه جمیل ، و هر چه نیک نام است ، و هر فضیلت و هر چه قابل ستایش است ، در آنها تفکر کنید. و آنچه در من آموخته، شنیده و دیده اید، آنها را به عمل آورید" (فیلیپیان 4: 8-9). این قدیسین با الهام از این سخنان ، آزادانه تلاش می کردند که مطیعانه اراده مسیح را در هر کاری انجام دهند. بیشتر آنها در زمانهای آزار و اذیت شدید این کار را کردند. خواه این با امپراتوران رومی در طول سه قرن اول مسیحیت ، بدعتگذاران و یا حاکمان سایر مذاهب بود که مسیحیان با دستگیری و بازرسی عمومی مواجه شدند. در این زمان بود که آنها برای انکار مسیح تحت فشار قرار گرفتند که به بت ها قربانی ارائه کنند (یا بعدها برای انکار ایمان ارتدوکس خود، دین دیگری را بپذیرند). تصمیمی باید در آن لحظه وحشتناک اتخاذ شود ، بنابراین قدیسین ما چه کردند؟ سخنان قدیس پولس دوباره به ما پاسخ می دهد: "کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت ، یا پریشانی ، یا آزار و اذیت ، یا قحطی ، یا عربانی ، یا خطر ، یا شمشیر؟ ... ما مانند گوسفندان ذبحی شمرده می شویم. با این حال ، در همه این امور ما بیش از حد زیاده نصرت یافتیم بوسیله او که ما را محبت نمود" (رومیان 8: 35-37). قدیسین در ایمان به مسیح، که خود را از عشق برای ما قربانی کرد ، مصمم ماندند و شجاعانه در آرامش با شهادت خود روبرو شدند. آنها در به پایان رساندن مبارزات ، تاج روشن شهادت را از خداوند با جلال آسمانی دریافت کردند. این چیزی است که این جشن امروز تمام در مورد آن است. ما تلاش آنها را برای وفادار ماندن به مسیح و تکریم فداکاری ها و شهادت آنها را جشن می گیریم. همانطور که درباره زندگی مقدسانه آنها می آموزیم ، وظیفه بزرگتر ما این است که از نمونه آنها در تبدیل شدن به مقلدین مسیح پیروی کنیم ، همانطور که قدیس پولس ما را ترغیب می کند: "به من اقتدا نمایید ، چنانکه من نیز به مسیح اقتدا می کنم" (اول قرتیان 1: 11)

ما در کشوری که امروز زندگی می کنیم با چنین آزار و اذیت هایی روبرو نیستیم، که برای آن خدا را شکر می کنیم. ما آزادیم که به کلیساهای خود برویم و خدای واقعی را پرستش کنیم. با این وجود، هنوز وسوسه هایی وجود دارد که ممکن است بیایند و سعی کنند ما را از کلیسا دور کنند. وسوسه هایی که می توانند عشق ما به مسیح را متوقف سازند و ما را به سمت لذت های دنیوی سوق دهند، به زندگی مانند افرادی "بدون خدا در جهان" (افسیان 2: 12). این از دست دادن ایمان یک خطر روحانی است که همیشه وجود داشته است. برادران و خواهران من، به همین دلیل باید تمرکز خود را بر قدسین حفظ کنیم. بیایید با نمونه آنها هدایت شویم، و عشق و ایمان خود را به مسیح، منجی، افزایش می دهیم. با انجام این کار، می توانیم به آنها پیوندیم تا شایسته وارد شدن به شادی ملکوت آسمانی شویم.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه